

Magyar Vendéglős- és Kávés-Ipar

A SZÁLLODÁS-, VENDEGLŐS-, KORCSMÁROS- ÉS KÁVÉS-IPAR ÉRDEKEIT ELŐMOZDÍTÓ SZAKLAP.

A „Szállodások, Vendéglősök, Kávésok, Pincérek és Kávésegedek Országos Nyugdíj-Egyesülete” — A „Debreceeni szab. kir. városi Szállodások, Vendéglősök, Kávésok és Korcsmárosok Ipartársulata” — A „Nagyvárad Szállodások, Vendéglősök, Kávésok és Korcsmárosok Ipartársulata” — A „Ujvidéki Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Ipartársulata” — A „Kassai Vendéglősök, Kávésok, Korcsmárosok és Pincérek Egylete” — Az „Aradi Vendéglősök és Kávésok Ipartársulata” — A „Szegedi Szállodások, Kávésok, Vendéglősök és Korcsmárosok Ipartársulata” — A „Győri szab. kir. városi Vendéglősök, Italmérok és Kávésok Ipartársulata” — A „Szatmár sz. kir. városi Vendéglősök, Kávésok és Pincérek Egyesülete” — A „Pozsony szab. kir. városi Szállodások, Vendéglősök, Korcsmárosok és Kávésok Ipartársulata” — A „Borsodmegyei Vendéglősök, Kávésok és Korcsmárosok Egyesülete” — A „Pécs-Baranyai Vendéglősök Ipartársulata” — A „Kiskunfélegyházi Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Ipartársulata” — A „Budapesti Kávéipartársulat” — A „Nógrádvarmegyei Korcsmárosok és Italmérok Egyesülete” — A „Budapesti Kávésok Szövetsége” — A „Pozsonyi Pincér Önszolgálat és Menhely-Egylet” — A „Nezsideri és Rajkai járási Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Ipartársulata” — A „Tata-Tóvárosi Szállodások, Vendéglősök, Kávésok és Korcsmárosok Ipartársulata” — A „Magyar szállodás és vendéglős munkaadók egyesülete” — A „Turócvarmegyei Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Ipartársulata”

H I V A T A L O S L A P J A

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Negyed évre . . . 6 korona Egész évre . . . 24 korona
Félre 12 korona Egyes szám ára 2 korona

TELEFON: 117—61.

Megjelen

minden hó 1. és 15. napján.

Laptulajdonos-szerkesztő:

F. KISS LAJOS.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, VI., Szondy-utca 45—47.

Hirdetések féléltre ugyanott.

Kézirat nem adatnak vissza.

SZÁLLODÁSOK, VENDEGLŐSÖK, KÁVÉSKOK, PINCÉREK ÉS
KÁVÉSEGEDEK ORSZÁGOS NYUGDÍJEGYESÜLETE

Központi iroda: Budapest, IV., Mehmed Szultán-ut 35. II. em.

Meghívó.

A „Szállodások, vendéglősök, kávéskok, pincérek és kávésegedek országos nyugdíjegyeselete” alantírott elnöke tisztelettel meghívja az egyesület tisztóitbeli, alapító, rendes és partoló tag urait, az 1918. évi november hó 11-én délután 4 órakor Budapesten, a Metropoliszszálloda fehér termében tartandó

XXI. évi rendes közgyűlésére.

Budapest, 1918. október 15-én.

Ezúton is felkérjük t választmányainkat és tagjainkat, hogy a hozzájuk beküldendő szavazólapokat szabályszerű kiállítás után haladéktalanul küldjék vissza a központi irodának.

Dr. Nagy Sándor, jogtanácsos. Bokros Károly, elnök.

N A P I R E N D:

1. Közgyűlés megnyitása. — 2. Határozatképesség megállapítása és a szavazólapok beszedése. — 3. Az igazgatóság évi jelentése. — 4. Felügyelő-bizottság jelentése. — 5. Határozathozatal az 1917. évi zárszámadások és 1918. évi költségvetéscirányzat tárgyában. — 6. 1917. évi mérleg megállapítása. — 7. Felmentvény megadása az igazgatóság, felügyelő bizottság, választmányok és tisztikar részére. — 8. Esetleges felelősségek. — 9. Alapszabályok módosítása. — 10. Közgyűlés berekesztése.

A közgyűlés után az Egyesület vezetősége és tagjai közös vacsorát tartanak a Metropoliszszálló előterében. Kérjük, hogy azok, akik a vacsorán résztvenni óhájának, jelenlést ezt be a Metropoliszszálló igazgatóságának

K É R E L E M.

„Baráti szeretettel és kártársi bizalommal kérem a SZ. V. K. P. és K. Orsz. Nyugdíjgyesületnek igen tisztelt ny. fővárosi, mint különben vidéki tagjait, hogy t. évi november 11-iki közgyűlésünkön minél nagyobb és az eddigienél is tekintélyesebb számban jelenjenek meg.

A haboru által előidézett nehéz és válságos viszonyok nélkülözhetetlenné teszik, hogy a nyugdíjgyesület tagjai a vezetőséghez üzeneten és nehéz humánus munkásságában különböző nélkül teljes odaadással támogassák!

Vegyük ki ebből a munkából egyformán részülnk iparunk iránt egyforma lelkesedéssel és szeretettel, és azzal az egyforma odaadással, amelyet az egyesületünk tagjairól való gondoskodás tesz szent és parancsoló kötelességünkkel!

Budapest, 1918. október hó 10-én.

Bokros Károly,

nyugdíjgyesületi elnök.

Idegenforgalmi feladatok.

— Második cikk. —

Az idegenforgalom fejlesztésére irányuló tevékenységről eddig elmondottak alapján joggal véljük megállapíthatni, hogy minden az idegenforgalom emelésére és fejlesztésére irányított tevékenységnek szoros összefüggésben kell állnia a szállodásipar fejlesztésére és emelésére irányított tevékenységgel. — és hogy e tevékenységnek, bármely állami vagy társadalmi tényezőtől is induljon ki a kezdeményezés, minden irányban egységesnek kell lenni.

Voit alkalmunk egy ízben reá mutatni arra, hogy a „Reichsverband Österreichischer Hoteliers” már egy évvel ezelőtt idegenforgalmi és szállodásipari ügyekben közeledést keresett a magyar szállodásiparhoz, és hogy a világháboru éveiben a szállodásipar révén a német tőke is elhelyezkedési pontokat és módokat keresett hazánkban. Aligha tévedünk, ha e két jelenségnek okát egyrészt abban keressük, hogy Ausztriában a szállodásipari és idegenforgalmi érdekeltségek meggyőződtek arról, hogy Kelet felé irányuló törekvéseikben Magyarországot, amelyet eddig teljesen elhanyagoltak, nem mellőzhetik, nem ugorhatják át, másrészt hogy a spekulatív üzleti tőke képviselői Németországban a nálunk kínálkozó kedvező lukratív vállalkozások bő lehetőségét éles szemmel felismerték.

Megjrtük akkor ismételen, hogy ugy a „Reichsverband Österreichischer Hoteliers” felénk közeledése, mint az idegenforgalom és a szállodásipar körül érdeklő németországi érdekképviselőknek a magyar viszonyok iránti fokozott érdeklődése az üzleti vonatkozásokon kívül a Kelet felé irányuló germán politikának is egyik érdekes jelensége, és hogy mindezeknél fogva már ezen jelenségekre való tekintettel, az a legnagyobb óvatossággal, a legnagyobb gondnal kell idegenforgalmi teendőink jövőbeli programját megállapítanunk, nehogy elcsúszott, vagy elhibázott intézkedések következtében olyan kárt szenvedjünk, melyet évtizedes munkával sem lehetne helyrehozni.

Ezt az előrelátó gondosságot az idegenforgalom emelésére irányított korszakalkotó nagy célok annnyival is inkább szükségessé teszik, mivel a világháboru által előidézett válságos viszonyok, a nemzetközi viszonylatokban is teljes bizonytalanság parancsoló kötelességünkkel

teszik, hogy idegenforgalmi ügyekben a szabad kéz politikáját kövessük, és ha — amint ezt már ismétlenül is kifejeztük — a külföldi kezdeményezések elől teljesen el nem zárkoznak is — magunkat se jobbra se balra le ne kössük, az idegen tőke ideáramlását pedig, ha az nem állítható egyuttal nemzeti gazdasági törekvéseink szolgálatába, lehetőleg korlátok közé szorítsuk.

Temérdek a tennivalók, hogy mindezeknek a feladatoknak teljesen megfelelhessünk! És nem ismételhetjük eléggé, hogy az állami, társadalmi, szállodásipari feladatok helyes elkülönítése egyrészt, másrészt megfelelő összehangolhatatlansága hosszú, nehéz, nagy erkölcsi és anyagi áldozatokat fog igényelni. Gondoljuk csak meg, mily keveset tettünk eddig hazánk idegenforgalmi szempontból jelentős vidékeinek, gyógyhelyeinek, fürdőinek és nyaralóinak ismertetésére a külföldön! És vegyük számba, mily kevésbé, vagy épenséggel egyáltalán nem gondoskodtunk arról, hogy az ezen helyekre ellátogató idegenek a megszokott kényelmet és magukkal hozott igényeiket kielégíteni képes berendezéseket megtalálhassák, és akkor látni fogjuk, hogy valóban nagy és megfeszített munka vár reánk, ha a jövőben egy rendszeres program alapján nagyobb szabású tevékenységet akarunk kifejteni! Előjáróban a feladatok közül csak a legfontosabbakra kívánunk reámutatni.

Az államnak a vasúthálózatok, víziutak, közutak kiépítésével, a szállodásiparnak nyújtandó különböző kedvezményekkel, a *társadalomnak* minden idegenforgalmi törekvést szolgáló törekvésnek legmesszebbmenő erkölcsi és anyagi támogatásával, a *szállodásiparnak* az ipar teljesítőképeségének és színvonalának legmagasabb fokra emelésével kell részt venniük abban az ország munkában, amelynek egyetlen végcélja az ország idegenforgalmának emelése és amely munka elvégzésében az összes hivatott tényezőknél egyforma és állandó részt kellene venniük.

Nem lehet a mi feladatunk, messzire is vezetve kitérőtől, hogy a munkának minden egyes részletét mi állapítsuk meg.

Élég, ha főbb vonatkozásában megállapítjuk, hogy *vasúthálózatunk hibás volta és hiányossága legfőbb oka annak, hogy nálunk európai értelemben vett idegenforgalom mindaddig nem fejlődhetett ki, és hogy hazánk legszebb vidékei, ahol a hegymászó, napsugaras hegytetőkről szokott végtekingeni a messzeség kobaltjában elvesző tájkara, aki viharral és tűző napsugár hevével mezküzdve, a minden földi szenny fölé emelkedő tiszta azurkék ég, vagy a gyönyörűen halmozódó felhők néma lebegésével díszített menybol alól szokta körülfáratni szemét,* vagy legheirebb gyógyfürdőink, ahová „gyógyulást és enyhülést megy szerezni, aki testben-lélekben szenved” valósággal hermetice el vannak zárva nemcsak a külföld, hanem az egész világ elől, és hogy páratlan gyógyhatású fürdőhelyeinknek egy jó része, oragadó szépségű kirándulóhelyeink, turistalátványaink az örök ismeretlenség sötétjében maradnak elrejtve a megfelelő közlekedési eszközök hiányában, bel- és külföldi előtt egyaránt! Ezen segíteni kell! Segíteni még akkor is, ha a várható anyagi haszon nem rövidtáv, nem azonnal jelentkezik, hanem csak évek múlva.

Az államnak további kötelessége gondoskodni arról is, hogy *vasúti és hajózási vonalaink a velünk közvetlenül szomszédos államok, nevezetesen Bulgária, Törökország, Oroszország, Románia és Ukrajna vasúthálózataival és víziútjaival, továbbá Németországgal és oly összeköttetések kapjanak, hogy az ezen országoktól évről-évre elinduló idegenáramlatnak Magyarország és Budapest se a végpontja, se átmeneti helye ne legyen, hanem megállóhelye, valóságos központja, és akár lesz valami a Naumann Mitteleuropájából, akár nem, az oly váruvart béke éveiben az új államalakulatok közepén álló önálló magyar állam: az Európán átfutó*

idegenforgalomnak fekvésénél és hivatottságánál fogva központja legyen. Lehet ugyan vitatkozni afelett, hogy alkalmasak-e a mai bizonytalan, kormányok válságaival, országok romlásával járó idők egy ily nagyszabású és kiváló hozzértséti igénylő állami tevékenységnek inagunralására, kétségtelen azonban, hogy ha most, amikor közvetlen szomszédágunkban: Ausztriában és a szövetséges német birodalomban ugyanezen celok megvalósítására a legszebb alapon indult meg az állami és társadalmi tevékenység: egy nappal újból lemaradunk a nemzetek élére állított versenyéből: akkor lemaradunk a pályáról egyszermindenkorra, és ezt a büdös mulasztást utódaink évtizedek munkája árán sem fogják pótolhatni. Arról hogy az államnak az összes fürdő és nyaralóhelyek, gyógyfürdők legmesszebbmenő erkölcsi és anyagi támogatása, új és modern szállodavállalatok létesítésének elősegítése mindezen a helyeken stb. is emines kötelessége volna, csak per tangente kívánunk megemlíteni. Nem vagyunk barátai annak az irányzatnak, mely mindent az államtól és csak az államtól vár, ámde — mivel az idegenforgalom haszna, dicsősége, első sorban az államé, az a véleményünk, hogy az államnak az idegenforgalom fejlesztésére irányított munkából legalább is ugyanannyi, ha nem több részt kell vennie, mint a társadalomnak és magánvállalkozásnak együttvéve.

Állami feladat az idegenforgalom hasznosításának állandósítása is. Értjük ez alatt, hogy ezután nem szabad mint eddig, megelégednünk azzal, hogy valahányszor idegenforgalomról írunk vagy beszélünk, ez alatt azt értjük: hogy több vagy kevesebb idegen több vagy kevesebb napon itt időzik, szórakozik, üdül, gyógyul, hanem arra kell törekednünk, hogy az, aki egyszer ide eljött, itt szórakozott, üdült, meggyógyult, ezt a mi istenáldotta földünket, népünket, levegőnkét ugy megszeresse, hogy mint hívő vándoroljon ide évről-évre, szerezen és hozzon ide, mint valami meg nem fizetett ügynök új és új szerelmeit ennek országnak, amelyet eddig nem ismertek, vagy félreismertek, szeretni azonban soha meg nem tanultak, ha legelső híre néha jó messziről néha meg is csodáltak. Ennek a nagy változásnak előidőzéséhez és állandóvá tételéhez nagy államférfiúi bölcsesség, előrelátás, invenció, helyes meglatás, türelem, áldozatkészség szükséges, és nem lehet kétséges, hogy ahol oly sok az istenadta tehetség mint nálunk, akadni fog arravaló egész ember elég, aki e nagy misszió betöltésében emberséggel fogja megállani helyét, ha csak egyszer tuljut a kezdet leküzdhetlenné látszó nehézségein.

Az államot munkájában támogatni kell az alja rendelt összes hatóságoknak, amelyek külön e célra szolgáló utasításokkal volnának ellátandók. Az idegenekkel való bánásmód tekintetében nálunk sajnos — igen sok helyen elavult nézetekkel és egy speciálisan magyar téves felfogással kell még megküzdöttni, amely abban a tévhitben gyökeredzik, hogy a fürdőbiztos a legnagyobb ur, az idegen csak megfirt jött-ment alkének csak egy joga és kötelessége van: hallgatni és fizetni. A mindenhol becézetett globe trotter elámulva áll ennek látára és úgy elmegy, hogy ide vissza, a legszebb és legpompásabb prospectus sem csalja többé.

A hatóságoknak az állam munkáját támogató közreműködésre tág tér nyílik az üzemi szükségletek, célnél és élvezeti cikkek beszerzése, a kellő orvosi segély biztosítása, a közlekedési eszközök rendbentartása, stb. terén is, amelyek azonban már olyan részletkérdések, amelyek mindig a speciális helyi viszonyok szemmel tartásával oldandók meg és egyáltalán nem általánosíthatók. Ehelyett elég fennforgásunkra röviden utalni.

Állami feladat gondoskodni arról, hogy úgy a fővárosban mint a nagyobb vidéki emporiumokban, gyógyfürdőkben, fürdő- és nyaralóhelyeken az idegenfor-

galm szempontjából számbajövő szállodák kizárólag szakképzett szállodások alatt álljanak, spekulatív elemek pedig, melyek csak az üzemi nyereségek fokozására törekednek, akár egyesek, akár nyereszkesedésre alakult vállalatok legyenek; és gyakran a hitelezők kijátszására céloznak, a szállodásiparból kirekesztessenek. A szállodás és vendéglősipar képesítéshez kötéséhez szükségességét évtizedek óta hiába sürgetjük, máról-holnapra magunk sem tartjuk megvalósíthatónak, jöllehet a vendéglősipari szakirányú tanoncoktatás szervezése által e célból minden tőlünk telhető megtettünk, ámde nincs messze az idő, amelyben ugyanazok a fórumok, amelyek e tekintetben a mai napig a legmerekvebb elutasító álláspontot foglalták el, abban a percben, amelyben az idegenforgalmi feladatok megoldásához komolyan hozzá fognak fogni, e követeléstünk jogosságát belátni és a képesítés elvének gyakorlati megvalósításához fogni lesznek kénytelenek. Mert vagy igaz az, hogy az idegenforgalom emelése az ország gazdasági érdeke, vagy nem. Ha igen, akkor, türethetetlen, hogy a szállodákat más életpályákon meggazdagodott szerencsés vállalkozók, bankok stb. sajátítsák ki és tartsák üzemben az iparhoz fűződő magasabb érdekek lábbaltiprásával, vagy nem, és akkor igazán hiába való minden meddő theoretikus vitakozás és programfejlesztés.

(Folytatjuk.)

Évi jelentés

a Sz. V. K. P. és K. O. Ny.
1917—1918. évi működéséről.

Tisztelt közgyűlés!

Nyugdíjgyesületünk az elmúlt évben fennállásának harmadik évétzdét kezdte meg és ezen jelentésünkben a 21-ik esztendő történetéről számolunk be. Az immár 4 év óta dúló világháború által előidézett nehéz gazdasági viszonyok az elmúlt évben sem ingatták meg vagyoni tekintetben sziklaszilárd alapon nyugvó egyesületünket. Ezen örömdetes eredmény annak a következménye, hogy tagjaink nagyrésze dicséretreméltó pontossággal tett tagsági kötelezettségének eleget, másrészt pedig egyesületünk vezetősége is mindenkor a legszigorubb takarékoságot tartva szem előtt arra törekedett, hogy egyesületünk vagyonát absolut biztonság mellett a lehető legjobban gyümölcsöztesse. Egyesületünk céltudatos vezetése és tagjaink lelkiismeretes köteleességérzete tette lehetővé a mult évben is jelentős anyagi megerősödésünket és örömmel számoljuk el, hogy egyesületünk vagyona az elmúlt évben az 1917 december 31-én lezárt mérlegszámla tanúsága szerint csak 150.000 koronával gyarapodott.

Habár az immár 4 esztendő óta dúló háború okozta rettenetes gazdasági viszonyok az egyesületi tagok számának szaporodását lényegesen korlátozzák, az elmúlt év folyamán ennek dacára is 142 új tag lépett egyesületünkbe.

Vagyonunk gyarapodásával a mult évben együtt emelkedett tagsági díj bevételünk is, amely az 1916 év eredményével szemben az 1917 december hó 31-iki mérlegszámla szerint 81.000 korona gyarapodást mutat.

A folyton tartó világháború miatt természetesen a mult évben is számos tagunk volt kénytelen hazafias köteleességének teljesítése végett állását elhagyva katonai szolgálatra bevonulni.

Ezen bevonuló tagok igazgatóságunk határozata folytán a leghumánusabb elbánásban részesülnek, amennyiben katonai szolgálatuk tartamára a tagsági járulékok fizetése tekintetében halasztást élveznek.

Ennek a humanus eljárásnak természetes követ-

kezmenyeként a tagdíj hátralékok szaporodása állott elő, amely az 1916. évről kimutatott 61.000 koronával szemben az 1917 évi mérlegszámla szerint cca 88.000 koronára növekedett. Reméljük azonban, hogy a háború befejezése után a normális gazdasági viszonyok beálltával a hátralékok tulnyomó része be fog folyni.

Az anyagi fellendüléssel párhuzamosan növekedtek tagjainkkal szemben teljesítendő kötelezettségeink is.

A munkaképtelének vált tagok és az elhaltak hátrahagyott özvegyei s árva jelentős anyagi tőmaszt találnak egyesületünk pénzbeli szolgáltatásaiban.

Az 1917. évi mérleg adatai szerint az 1916 évben nyugdíj címén folyósított 8022 korona 23 fillér szemben az 1917 évben 8807 korona 73 fillér nyugdíjat fizettünk ki, míg a végkielégítés összege az 1916 évben kiutat 2202 korona 15 fillérrel szemben 6391 korona 17 fillérrel emelkedett.

Egyesületünk virágzó fejlődésének természetes következménye, hogy ezzel kapcsolatban a tagokkal szemben teljesítendő alapszabályszerű kötelezettségek is növekednek. Ezen kötelezettségeinknek azonban minden körülmények között és mindenkor meg is tudunk felelni. Az időszakonként készülő matematikai számításokon kívül a minden évben előterjesztett évi jelentésünkben közölt számadatok is bizonyítják, hogy egyesületünk vagyoni állása szilárd és teljesítő képessége minden kétségen felül áll.

Épp ezen kedvező anyagi helyzetünknek, valamint a minimális tagsági járulékokkal arányban szinte álló álló szolgáltatásoknak köszönhető, hogy tagjaink száma a háborús viszonyok dacára is jelentékenyen szaporodott.

Hogy tagsági járulékaink a tagokra nézve mennyire kedvező és előnyösen állapítottak meg, bizonyítja azon körülmény is, hogy nincs hazánkban még egy magánnyugdíjgyesület, mely család tagjait az alapszabályainkban megállapított 11 %-os díjtétel mellett biztosítja.

Hogy a háborús viszonyok dacára ily fényes eredményt érhettünk el, ezért legelsősorban szeretett elnökünknek Bokros Károlynak tartozunk köszönettel, aki az elmúlt év folyamán is páratlan ügybuzgósággal s lankadatlan energiával irányította egyesületünket és kedves köteleseget teljesített midőn megemlített, hogy az elért szép siker oroszlánrésze őt illeti meg.

Megemlítjük még, hogy háború az elmúlt esztendőben is mélyésges fájdalom okozott egyesületünknek, amennyiben a harcstérben küzdő tagjaink sorából ismét többen hősi halált haltak. Emléküket kegyelettel őrzük és hátrahagyott hozzátartozóikat a legmeszebbmenő erkölcsi és anyagi támogatásban részesítjük.

Az alább következő adatok részletesen ismertetik az igazgatóság, a központ és a választmányok működését vagyoni és ügyvelmi helyzetünk pedig a következő zárszámadásokból tűnik ki.

II. Igazgatósági működés.

1. Alapfőke.

Az 1917 december 31-én lezárt évi mérleg szerint egyesületünk vagyona e napon 1 265.107 korona 50 fillér. Ebből az összegből 1.174.239 korona 27 fillér az alap-tőkére, a fennmaradó rész pedig egyéb alapokra (kezelési alap, tartalék tőke stb.) esik.

PAPIRSZALVÉTA kávész- és éttermi

a legolcsóbban beszerezhető

BERKOVITS KÁROLYNÉ

Hektograph sokszorosító éttermi, kávész- és cukorzépapír és papirszalvóta raktára. — BUDAPEST, VII., Sip u. 4.
Telefon 106—07. szám.

A vagyonból 1.138.320 korona 35 fillér összeg pupillaris biztonságot nyújtó értékpapirokban, többi összeg pedig a legelőkelőbb fővárosi pénzintézeteknél folyószámlán volt elhelyezve. Az értékpapirokban elhelyezve. Az értékpapirokban elhelyezett vagyon túlnyomó részét a Magyar Leszámitoló és Pénzváltó Bank záloglevéllel képezi, melyeket még az 1914 év elején 89 korona 75 filléres árfolyamon vásároltak. Az összesen ca. 650.000 korona névértékű $4\frac{1}{2}\%$ -os záloglevél vételára a szelvénykamatokkal és adóval együtt 600.000 korona volt. Az alacsony árfolyamhoz képest tehát az egyesületi vagyon abszolút elhelyezését és 5% -os kamatozást sikerült elérnünk.

Ezen zálogleveleken kívül az egyesület értékpapirjai között még 25.400 korona névértékű Belvárosi takarékpénztári záloglevél, 134.200 korona névértékű Magyar Országos Központi takarékpénztári záloglevél, 16.000 korona névértékű Egyesült Budapesti Fővárosi Takarékpénztári záloglevél és 7.600 korona névértékű 4% -os kőronajáradék is szerepel.

Igazgatóságunk az 1914 év végén kibocsájtott I. magyar hadikölcsönből 100.000 korona névértékű 6% -os zárolt kötvényeket, a mult év július havában a VI.-ik hadikölcsön kibocsátására 200.000 korona névértékű 6% -os, a mult év november havában a VII.-ik hadikölcsön kibocsátásakor 100.000 korona névértékű $5\frac{1}{2}\%$ -os és végül a folyó év június hóban kibocsátásra került VIII.-ik hadikölcsönből 60.000 korona névértékű $5\frac{1}{2}\%$ -os kötvényt vásárolt, miáltal hadikölcsönjgyezésünk végösszege 460.000 koronára emelkedett. Amidőn e jegyzéssel egyesületünk hazafias kötelezettségének tett eleget, egyuttal kitűnő vagyonehelyezést is eszközölt, mert a bankbetétek után ezidőszert fizetett $3\frac{3}{4}\%$ helyett több mint 6% -os gyümölcsöztetést ért el.

Az értékpapírok értékének a mérlegbe való beállítása tekintetében az Igazgatóság mint az előző években úgy most is olyasképen intézkedett, hogy azok árfolyamértékük szerint vétsenek fel a mérlegbe, a budapesti tőzsdén utóljára jegyzett hivatalos árfolyamokat véve alapul.

Egyesületünk vagyonának gyarapodása az 1917 év folyamán 153.943 korona 67 fillér volt. Vagyonunk jelentékeny gyarapodását egyrészt annak köszönhetjük, hogy a tagok fizetési kötelezettségeiknek pontosan tesznek eleget, másrészt pedig annak, hogy sikerült vagyonunk magas kamatoztatását elérnünk.

Az értékpapírkamat jóvedelem az 1917 évben 48.226 korona 50 fillér volt a mult évben elért 43.271 korona 50 fillérel szemben, míg egyéb kamatok címén 5688 korona 12 fillér folyt be.

Mint a fent közltekől látható vagyonunk évről-évről igen jelentékenyen gyarapodik. A fejlődés természetesen következménye, hogy a tagok számának szaporodásával a kötelezettségek is évről-évre növekedni fognak, a nagy vagyon és az észszerű gazdálkodás azonban mégis biztosítja, hogy az egyesület kötelezettségeinek mindenkor a legjellegesebb mértékben meg fog felelni. Ezt egyébként az időnkint készített mérlegok számtani pontossággal igazolják.

(Folytatása következik.)

Társulatok, egyesületek.

A „Szállodások, vendéglősök, kávéosok, pincérek és kávésségédek orsz. nyugdíjgyesülete” közleményei.

Jegyzőkönyv.

Felvétetett a „Szállodások, Vendéglősök, Kávéosok, Pincérek és Kávésségédek Országos Nyugdíjgyesülete”

igazgatóságának folyó évi október hó 4-n az egyesület központi irodájában megtartott

rendes havi ülésén.

Jelen voltak: Bokros Károly elnök, Francois Lajos, F. Kiss Lajos, Peltzmann Ferenc igazgatósági és felügyelőbizottsági tagok és Dr. Nagy Sándor jogtanácsos. Elmaradását kimentette: Dökker Ferenc.

Elnök az ülést megnyitja a jegyzőkönyv vezetésére felkeri Dr. Nagy Sándor jogtanácsost, hitelesítésére pedig F. Kiss Lajos urat.

Jogtanácsos felolvassa a mult havi ülés jegyzőkönyvét, melyet az

Igazgatóság észrevétel nélkül hitelesít.

Jogtanácsos bemutatja a választmányok elszámolásait.

A budapesti választmány szeptember havi elszámolása szerint a bevétel 2250 korona 14 fillér, a kiadás folyósított nyugdíjakkal együtt 1448 korona 71 fillér volt. Csekk számlára beküldetett 801 korona 43 fillér.

A kassai választmány szeptember havi elszámolása szerint a bevétel 352 korona, a kiadás 20 korona volt. Csekk számlára beküldetett 332 korona 98 fillér.

A pozsonyi választmány szeptember havi elszámolás szerint a bevétel 476 korona 70 fillér, a kiadás 56 korona 80 fillér volt. Csekk számlára beküldetett 419 korona 80 fillér.

A szombathelyi választmány szeptember havi elszámolása szerint a bevétel 639 korona 26 fillér, a kiadás a folyósított nyugdíjakkal együtt 113 korona 99 fillér volt. Csekk számlára beküldetett 525 korona 27 fillér.

Igazgatóság a választmányok elszámolásait jóváhagyólag tudomásul veszi.

Jogtanácsos jelenti, hogy özv. Röhlng Józsefné nyugdíj iránti kérvényt nyújtott be. Néhai Röhlng József 1902. november 1-től volt egyesületünk tagja. Minthogy özvegye az alapszabályok 55. §-ában előírt összes okmányok betérjesztése mellett a maga továbbá kiskoru Ernő és Margit gyermekei részére nyugdíj illetve nevelési járulék megállapítását kéri, neki s a kiskoru árváknak 14-ik életévük-betöltéséig a biztosított 1200 korona évi nyugdíj és a teljesen befizetett 15 évhez mérten alapszabályaimk 56. §-a alapján az özvegynek évi 312 koronát nyugdíj, a kiskoru árváknak pedig fejjnként 62 korona 40 fillér járulék volna megállapítandó.

Igazgatóság özv. Röhlng Józsefné részére az évi 312 korona nyugdíj és kiskoru gyermekei részére az évi 62 korona 40 fillér nevelési járulék folyósítását engedélyezi.

Jogtanácsos jelenti, hogy özv. Schusztzer Károlyné végkielégítés iránti kérvényt nyújtott be. Néhai Schusztzer Károly 1907. január 1-től 1918. augusztus 19-én bekövetkezett haláláig volt egyesületünk tagja és tag-sági kötelezettségének hadbavonulásáig, azaz 1915. június 1-ig tett eleget. Özvegye az alapszabályok 55. §-ában előírt összes okmányok betérjesztése mellett maga és a kiskoru gyermekei részére végkielégítést kér. Alapszabályaink 63-ik §-a alapján a biztosított 1200 korona évi nyugdíj és a teljesen befizetett 8 évhez mérten az özvegy részére 480 korona, a kiskoru gyermek részére pedig 96 korona végkielégítés volna folyósítandó.

Igazgatóság jogtanácsos telentését tudomásul véve özv. Schusztzer Károlynénak a 480 korona, a kiskoru gyermekei részére pedig 96 korona végkielégítés folyósítását elrendeli.

Jogtanácsos betérjeszti az 1918. év június 30-án lezárt mérleg és eredményszámlat egyuttal a folyó évi közgyűlés idejének és helyének megállapítását kéri.

Igazgatóság a betérjesztett mérleg és eredmény-számla adatait tudomásul véve, a folyó évi közgyűlést a „Metropole” szálloda fehér termében 1918. év novem-

Megrendeléseknél kérjük tisztelt olvasóinkat mindig lapunkra hivatkozni.

ber 11-én d. u. 4 órára tüzi ki és elrendeli, hogy a közgyűlési meghívó az egyesület hivatalos lapjának folyó hó 15-én és a jövő hó 1-én megjelenő számában közzétéssék.

Jogtanácsos jelenti, hogy a Postatakaréktól a Magyar Banknál levő folyószámlára 6500 korona utalható át.

Igazgatóság a 6600 koronát a Postatakaréktól a Magyar Banknál levő folyószámlára utalja át.

Jogtanácsos jelenti, hogy a mai ülésből 4 drb. tagsági igazolvány állítható ki.

Tudomásul szolgál.

Jogtanácsos indítványozza, hogy Delfin Samu taggyűjtőnek a jövő évi vasuti bérletjegy megváltására 1000 korona utalványoztassék.

Igazgatóság jogtanácsos indítványát elfogadja és Delfin Samu taggyűjtőnek a kérdéses 1000 koronát kiutalja.

Bokros Károly elnök indítványozza, hogy a mai napon 60-ik születésnapját ünneplő Döcker Ferenc alelnököt születésnapja alkalmából az igazgatóság átiratban üdvözlje.

Igazgatóság egyhangulag hozzájárul elnök indítványához és megbizta elnököt és jogtanácsost, hogy Döcker Ferencet 60-ik születésnapja alkalmából melegen üdvözlje.

Több tárgy nem lévén elnök az ülést bezárja.

K. m. f.

Hitelesítik:

Dr. Nagy Sándor s. k.
jogtanácsos.

Bokros Károly s. k.
elnök.

K i m u t a t á s

az 1918 évi október havi nyugdíjakról

1. özv. Bagossy Vincéné	1918. X. h. ny.	K 12 50
2. özv. Balassa Mihályné és kk. gy.	" " "	K 69 33
3. Benky Vilmos gyermeke	1918. X. h. ny.	K 5 31
4. özv. Bohos Lajosné	" " "	K 71 88
5. Brukás Ferenc	" " "	K 28 33
6. özv. Ecker Károlyné	" " "	K 66 —
7. Göndör Gyula	" " "	K 120 —
8. özv. Havlicsek Józsefné	" " "	K 13 13
9. özv. Horváth Lajosné és kk. gy.	" " "	K 15 —
10. özv. Kéth Károlyné	" " "	K 79 16
11. özv. Kilman Imréné	" " "	K 66 66
12. Kozák József	" " "	K 25 —
13. özv. Prindl Nándorné	" " "	K 10 62
14. özv. Rosner Ignácné	" " "	K 22 50
15. özv. Schnell Józsefné	" " "	K 15 —
16. özv. Schmidt Alajosné	" " "	K 26 25
17. özv. Szentgyöreyi Ferenéné	" " "	K 37 50
18. özv. Sztanój Miklósné	" " "	K 26 25
19. Varsady Sándor	" " "	K 35 40
20. Weindorfer János	" " "	K 146 88
21. Wittreich Nándor	" " "	K 33 34
22. Zwetkó Lajos	" " "	K 75 —

Törvények, rendeletek.

Vasuti vendéglők ellátása.

Az Orsz. Közlekedési Hivatalt vezető m. kir. Ministernek 211.435/1918. V/b. számú rendelete.

Az üzemben lévő pályaudvari vendéglők, azok személyzetének, az átutazó vendégek átlagos számának és a vendéglők eddig történt élműveléssel való ellátásának bejelentése tárgyában.

Felhívom Alispán (Polgármester) urat, hogy legkésőbb folyó évi október 15-ig a vezetésem alatt álló

hivatal V/b. osztályához tegyen jelentést arra nézve, hogy a törvényhatósága területén,

1. vasuti állomásonként külön-külön felsorolva hány pályaudvari vendéglő van üzemben,

2. mennyi a vendéglő bérlőjének és családtagjainak, továbbá az üzemhez tartozó személyzetnek száma,

3. mennyi azoknak a vasuti alkalmazottaknak (tisztviselő, altiszt, szolgk) a száma, akik rendszeresen a vendéglőben étkeznek és

4. mennyire tehető a pályaudvari vendéglőben érkező átutazó vendégek átlagos száma, naponta vagy havonta.

Egyben jelentse azt is, hogy az egyes pályaudvari vendéglőket Alispán (Polgármester) ur milyen élműveléssel és mily mértékben látja el?

Budapesten, 1918. évi szeptember hó 19-én.

A miniszter rendeletéből:

Glósz s. k.,

kir. tanácsos, osztályfőnök.

Vendéglősök sertéshizlalási joga.

A Magy. Kir. Földművelésügyi Miniszter 115.100/XIII. 1. oszt. 1918. számú körrendelete a kórházak, szanatóriumok, vendéglők stb. sertéshizlalási ügyében valamennyi törvényhatóság első tisztviselőjéhez.

Megjelent a „Budapesti Közlöny” 1919. okt. 8. számában.

Több oldalról felmerült az a kérdés, vajjon a kórházak, szanatóriumok, vendéglők stb. vagyis általában az elkészített ételek kiszolgáltatásával kapcsolatban illetve arra rendelt vállalatok, intézmények és üzemek nyerhetnek-e sertéshizlálásra engedélyt a saját zairszükségletük biztosítására?

Tudomásulvétel és az érdekeltek széleskörű tájékoztatása, valamint szoros alkalmazkodás végett az Orsz. Közlekedési Hivatal vezető Miniszter ural egyetértőleg értesitem Cimet, hogy a fentebb említett célokra a sertéshizlalási engedélyek a 105.600/1918. számú körrendelet 2. §-ában megjelölt hatóságok által az alábbi szempontok gondos mérlegelésével 20 (husz) darab sertésig kiadhatók, 20 (husz) darab sertésen felül pedig a hizlalás csak úgy lehetséges, ha az idézett körrendelet 10. §-a értelmében előírt szerződés az Orsz. Sertésforgalmi Iroda útján megkötetik.

Hogy azonban az érdekelte intézmények és üzemek a tömegfogyasztásban rejlő takarékosági lehetőségek teljes kiaknázására, továbbá a tömegfőzésekkel kapcsolatosan nagymennyiségben előforduló honyhai hulladék, moslék stb.-nek a hizlalási célra való okszerű felhasználására minél inkább rákényszerítsenek: közlöm, hogy ezek a helyi hatóság által igazolando) átlagos

Fürdőbérlo

Egy a Kárpátok lábánál fekvő kisebb fürdő részére kerestetik egy olyan agilis modern ovadékképes vendéglős ki az egész fürdőüzemet vezetné. Megkivántatik, hogy a bérlo a teljes konyhabereendezésen kívül legalább is 30 szobához, ágy és fehérművel rendelkezzék. Ajánlatok Blockner hirdetőjébe Budapest, IV. Szemmelweis-utca 4.

„Fürdőbérlo” jellegre küldendőek be.

napi vendéglétszám, továbbá a családtagok, alkalmazottak és vendégek részére az ebéd és vacsorához felhasználható sertésfehéraru havi mennyiségét fejenként 25 kg-ban, egy-egy sertést pedig 75kg. felháraruban felvéve szükségünk van. Az engedélyezett számú sertések teljes kihizlakásához pedig már a fentebb említett mosók, konyhahulladéok stb-nek e célra felhasználandóságára való tekintettel sertésenként legfeljebb 3 mm. szemes takarmány beszerzésére nyújtható mód és pedig akár feloldás, akár vásárlási engedély alapján.

Budapest, 1918. szeptember 24-én.

A minster helyett:

Botlik s. k.
államtitkár.

Irodalom.

Magyarország közgazdasága 1917-ben.

(Katona Béla évkönyve.)

A magyar háborús közgazdaság negyedik esztendejéről számol be *Katona Béla* most megjelent pénzügyi és közgazdasági Évkönyve, melyben a lefolyt év közgazdasági és politikai eseményei nemcsak a magyar közgazdaság kitérőtollu krónikásának élénk és szakavatott megvilágításában, hanem az oknyomozó történetirő gondos, lelkiismeretes és szakszerű megvilágításában tárnak az olvasó szeméi elé. A hézagpótló és magas színvonalon álló könyv megjelenése, épp úgy mint a korábbi években megjelent elődeié, mindig eseményszámba megy közgazdasági irodalmunkban, és így kétségkívül most is ugyanaz a fokozódó érdeklődés fogja fogadni, mely e könyvvel szemben eddig is évről-évre tapasztalható volt, és amely érdeklődést a háborús gazdasági átalakulások, amelyek sok régi és megszokott gazdasági elvet, bevett fogalmat és igazságot halomra döntöttek, csak fokozni alkalmasak. *Katona* évkönyveinek nemcsak az szerzett igen széleskörű népszerűséget, hogy mint eleventollu újságíró nem elégedett meg közgazdasági életünk eseményeinek krónikás feljegyzésével, hanem hogy a rendelkezésére álló hatalmas anyagot mindig önálló és független kritikával dolgozta fel, az év minden gazdasági eseményére vonatkozólag önálló felfogásról tanusodó véleményt adott, és közgazdasági viszonyaink áttekintése tekintetében minden érdeklődőnek gyors és biztos áttekintést nyújtott. Könyve, melynek tartalma évről-évre szemmel láthatóan bővül és gazdagodik, ma már bármely üzleti vagy hivatali organizációnak alig nélkülözhető lexikonja, meglegően gazdag anyaggyűjteményével valóságos pótolja azoknak az állami kiadványoknak hiányát, amelyek másutt a kereskedelem és az ipar fejlődéstörténetének legmegbízhatóbb forrásművei. Hogy milyen, szinte csodálatos ügyességgel és hozzáértéssel osztja csoportokba szerző a rendelkezésére álló anyagot, arra nézve elég utalni arra, hogy az általános részen kívül, amelyben a közgazdasági viszonyokat nemzetközi viszonylataikban és magasabb politikai szempontokból is tárgyalja, a két vastos kötet 15 fejezetében részletesen foglalkozik az állam háborús gazdasági védőintézkedéseivel, érdekesen és könnyen érthető módon ismerteti a háborús törvényeket és rendeleteket is. A nemzetközi és Ausztriával közös érdekű ügyek, külkereskedelmünk fontosabb eseményei, az állami pénzügyi alakulásai a legújabb forrásokból merített és feltétlenül megbízható statisztikai adatok kíséretében kerülnek tárgyalásra és a gazdasági élet történetirőinak mindig gazdag és kimerítő forrásmunkául fognak szolgálni. Részletesen ismerteti *Katona* a jegybankok és a pénzpiac helyzetét, az értéktőzsdén és a biztosítástígy terén felmerült minden je-

lentősebb mozzanatot, és könyvének mindvégig aktuális tartalma bizonyára sok érdekes olvasnivalót fog nyújtani azoknak is, akik pénzügyi és hiteliglyi viszonyaink iránt közelebbről érdeklődnek. Majdnem tíz ivre terjed az iparról szóló, iparcsopontonként és iparágként is részletezett fejezet, amelynek gazdag tartalma sok szempontból közvetlenül a szállodás-, vendéglős- és kávésipar érdekeit is érinti. És ha van valami, amit — iparunk szempontjából — sajnosan nélkülözünk *Katona* kiváló gonddal megirt művében, ugy ez az, hogy ezek az iparokkal és a vele szoros kapcsolatban álló idegenforgalom ügyével kapcsolatos kérdések nem találtak több helyet a máskülönbön valóban elismerésemelőt részletességgel megirt két vastos kötetből álló munkában. Ha e hiányt — emberileg érthető okokból — őszinte sajnálattal érezzük, annak talán a legnagyobb mérvben maga az illusztris szerző az oka, aki másrészt a kereskedelem, mezőgazdaság, közlekedés és szociális ügyek terén előfordult eseményeket ezzel szemben a legnagyobb részletességgel ismerteti. Az évkönyv gyakorlati értékét és nélkülözhetetlenségét biztosítja az 1917. évben kiadott rendeletek szabatos felsorolása, a háborús gazdasági szervezetek és intézmények ismertetése, továbbá majd minden árucikk lefolyt év során kialakult árhullámzásának gondos megállapítása. Ehhez az óriási anyaghoz képest duzzadt meg a 700 oldalon két kötetben megjelent Évkönyv, melynek beszerzését és szorgalmas tanulmányozását a legmelegebben ajánljuk minden olvasónknak. A világháború, mely gazdasági életünk megszokott formáit és kereteit halomra döntötte, mely alaposan megváltoztatta a szállodás, vendéglős és kávésipar életfeltételeit és gazdasági viszonyait is, kiemelte iparunkat megszokott régi kereteiből és feléje terelte a spekulatív üzleti tőkének figyelmét is, elmulasztatlan feladatává teszi iparunk művelőinek, hogy a közgazdasági élet hullámzásait állandó figyelemmel kísérjék. E célra érdekes és hasznos utmutatónak kínálkozik *Katona* Béla könyve, amelynek megszerzését újból is a legmelegebben ajánljuk olvasóinknak.

A „Magyarország Közgazdasága 1917-ben” kapható *Benkő Gyula* cs. és kir. udvari könyvkereskedésében Budapesten, vagy „Az Est” könyvkereskedésében. Ára 40 korona.

A „Budapesti Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Ipartársulata”

társas vacsoráit

a következő vendéglőkben tartja meg:

1918 évi október hó 21-én: *Mitrovicz Adolf* vendéglőjében, (VII., Sip-utca.)

1918. október hó 28-án: *Holub Rezső* vendéglőjében. (Orsz. Casinó.)

Könyvek felülvizsgálását

könyvelés lefektetését, elhanyagolt könyvelés rendezését, **mérlegkészítést** vállal elsőrangú szakérő.

Weisz Simon

Budapest, V., Pannónia-utca 31. szám.

Elsőrendű referenciák.

Megrendeléseknél kérjük tisztelt olvasóinkat mindig lapunkra hivatkozni.

Löwenstein M. utóda Horváth Nándor es. és kir. udvari szállító. Főüzlet: IV. Vámház-körút 4. Telefon: József 39—88, vagy 39—89 *Étkezdek óta az ország legnagyobb szállodáinak vendéglőinek és kávéházainak állandó szállítója.* Fióküzletek: VI. Tűr István-utca 7. (Telefon 11—48.) és Svábhegy, Eötvös-ut 8. (Telefon 43—11.)

Vegyés hírek.

Harmincézer koronás alapítvány vendéglősipari célokra. Mint annak idején megírtuk a „Köbányai első magyar részvény serfőződé r. t.” igazgatósága a társulat ötven éves fennállása alkalmából letesített különböző jótékony célú adományok sorában harmincézer koronás alapítványt letesített vendéglősipari célokra is. Ezen alapítványra vonatkozólag *Glück Frigyes* szállodás, a részvénytársaság igazgatóságának tagja most a következő tartalmu levelet intézte ipartársulatunkhoz: „Budapest, 1919. szeptember hó 30. T. Budapesti szállodások, vendéglősök és korezmárosok ipartársulatának Budapest. Van szerencsém a tekintetes Ipartársulatnál közölni, hogy az Első magyar részvény serfőződé fennállásának 50 éves jubileuma alkalmából a következő jótékony célú adományokat tettem, s amely összeget a magyar országos központi takarékpénztár rendelkezésemre Önöknek kifizetni fogja. 1.) A magyar vendéglősök országos szövete K. 20.000 elő meghagyással, hogy ezen összeget Önök kezeljék és a kamatokat évente nevezett szövetség özevegyeinek árvaí mint nevelési járulékat kaphassák. 2.) A magyar vendéglősök tanácselőjárának K. 10.000 két utazási ösztöndíj alapra, a mely ugyancsak az Önök kezelésére van bízva, oly célból, miszerint az alapítvány kamataiból évente elsősorban a fővárosi tanonciszkola egy tanulója K. 200,-, másodízben az országban levő többi szakiskolák tanulóit kapják sorrendben az ösztöndíj kamatait. Ezeket szives tudomásukra hozva, kérem a megfelelő intézkedéseket megtenni és az adományozó vállalatnak úgy az előbbire mint az utóbbira az alapítványi okiratot megküldeni sziveskedjenek. Teljes tisztelettel *Glück Frigyes s. k.* Az ipartársulat elnöksége a nagylelkű alapítvány letesítéséért *Glück Frigyes* ipartársulati tiszt elnökhöz és az alapító részvénytársaság igazgatóságához intézett levelekben külön-külön fejezte ki köszönetét és az alapító oklevél megszerkesztésével *Dr. Nagy Sándor* ipartársulati elnököt bízta meg.

Fischer Emil kifizetése. Öfölsége a király f. évi szeptember hó 12-én Reichenauban kelt legmagasabb elhatározásával *Tóvárosi Fischer Emil* porcellányárosnak és nagyiparosnak, a budapesti kereskedelmi és iparkamara tagjának a háboru alatt a gazdasági élet teréh kifejtett hasznos működése elismerésül a III. osztályú vaskoroná rendet adományozta díjmentesen. *Fischer Emil*nek a magyar ipar és kereskedelem érdekeinek szolgálatában állított évtizedes lelkes, odaadó és fáradhatatlan munkássága, mely a Budapesten legutóbb fenyves erkölcsi és anyagi sikerrel járt „Budapesti Keleti Vásár” rendezésével csak egy újabb jelentős fordulópontozott ért el, és alkalommal már harmadízben részesül királyi elismerésben, és ezért a nagy nyilvánosság, az ország közvéleménye, mely *Fischer Emil* közhasznú és a magyar ipar és kereskedelem fejlesztésére irányuló czélzúdotos és nagyszabású tevékenységét állandó figyelemmel kíséri, kiváló érdemeinek ezen újabb elismerést méltánlyan megértéssel és őszinte örömmel fogja fogadni. E megértés és méltánlyán fokozott mérvben fog megnyilvánulni az ország szállodás, vendéglős és kávésiparában, melyhez *Fischer Emil* évtizedek óta szoros kapcsolatok és igen közeli vonatkozások fűzik és súlyt, tekintélyt, igazi érdemeket, iparoszerényeket, kereskedői példás tisztességet képviselő egyéniséget különösen rokonszenvessé és mindenki szemében becsültté teszik.

A kávé árának emelése. Az Országos Központ Árvizsgáló Bizottság kávéházi szakbizottsága f. évi október hó 11-én tartott ülésén tárgyalta a budapesti kávéipartársulatnak azt a kérelmét, hogy a kávécsok a a tejeskávés mostani 70 filléres árat felemelhessék. A kávécsok nevében *Reiner Mór* a kávéipartársulat elnöke, *Weingruber Ignác*, valamint *Gerbeaud Emil* számszerű adatokkal bizonyították, hogy a legutóbbi ármaximálás óta jelentékenyen emelkedett a cukor és tej hatóságilag megállapított ára s igazolták azt is, hogy a hatóságilag megállapított árban tejet beszerezni nem tudnak. A tejeskávés árának megállapítását egy koronában kérték. *Dr. Kovács Jenő* szakelőnök, a ki több kávéház üzleti könyveit megvizsgálta, elutasítandónak véleményezte a kávécsok kérelmét, lényegileg azzal a megokolással, hogy az üzleti könyvek tanúsága szerint a kávéház most is jövedelmező üzlet. A fogyasztók nevében delegált *dr. Kreutzer Lipót* tanár és *Tarján Vilmos* hírlapíró ellenézték a kávé árának felemelését. *Szabó* vásárosarnoki igazgató méltánlyosnak találta, hogy a kávé árát emeljék, de nem egy koronára, hanem csak 90 fillérré. Hosszas vita után a kávécsok lezállították igényeiket 80 fillérré, de a fogyasztók képviselői ezt az árat is ellenézték. A bizottság határozathozatal nélkül oszlott szét, legközelebbi ülésén fog dönteni a kávé árának megállapítása felett.

Az iparhatóságí engedélyek és a kamara. A budapesti kereskedelmi és iparkamara belkereskedelmi ügyosztálya legutóbbi ülésében állást foglalt az ellen a szállításpon ellen, melyet úgy a az iparhatóságok mint a Központi Árvizsgáló bizottság az iparengedélyek kérésével szemben elfoglaltak, és melylyel a méltánlyást érdemlő körülményeket figyelmen kívül hagyják, sőt a szerzett jogokat is megsértik. Ennek elkerülésére a kamara azt kívánja, hogy a véleményezés a jövőben szakértők bevonásával szakbizottságokban történjék.

Városi vendéglők bérbeadása. Budapest székesfőváros törvényhatóságí bizottsága folyó évi október hó 16-án tartandó közgyűlésén határoz a Központi vásárosarnok és a Bathányi-téri vásárosarnok vendéglőinek bérbeadása tárgyában. A Központi vásárosarnok vendéglőhelyiségének bérletére vonatkozólag a *tanács a pénzügyi bizottsággal* egyetértésben javasolja, hogy az eredetileg *Klívényi Ferenc* vendéglőssel kötött és a *Röhrling József*re átruházott szerződés, nevezetnek özevegyére, *Röhrling József*nére átruházassék, valamint hogy ez átruházott és 1918. évi október 31-ig lejáró szerződés, az eddigi 14.700 korona helyett 20.000 kor. bérösszeg fizetési kötelezettsége, továbbá a vendéglőhelyiségből a központi vásárosarnokba nyíló terrasz átengedése mellett, egyébként az eddigi szerződési feltételek fenntartásával további 1 évre, vagyis 1919 évi október 31-ig meghosszabbíthatassék. A II. ker. Bathányi-téri vásárosarnok vendéglőhelyiségének bérletére vonatkozólag *Leikam Györggyel* kötött szerződés 1918 évi

Mayerhofer és Nemény Utócai

Budapest, VI., Gyár-utca 20. sz.

TELEFON: 71—55.

Kávéházi- vendéglői- konyha-berendezések, mindenemü használati eszközök.

Kávéházi pótédények és fagyaltüstök

Magy. Kir. Fémközpont beváltási helye.

Megrendeléseknél kérjük tisztelt olvasóinkat mindig lapunkra hivatkozni.

október 31-én lejár. A tanács a pénzügyi bizottsággal egyetértően tekintettel arra, hogy nevezett bérlo jelenleg katonai szolgálatot teljesít és így az üzletet felesége vezeti, azt javasolja, hogy a szerződés az eddigi bérleti feltételek változtatlan fenntartása mellett 1919. évi október 31-ig meghosszabbíttassék.

Három hustalan nap. Mint a „Magyar Közélet-mesés” írja a magyar marhaállomány lényegesen megcsappant, úgy hogy különlegesen megszorított intézkedésekre lesz szükség, hogy az állomány törzse ne veszélyeztessék. A földművelésügyi miniszter nagyon komolyan fogja fel az állatállomány védelmét és annak érdekében különböző rendszabályokat óhajt életbe léptetni és ezért átírt a Közéletmezesi Hivatalhoz és azt kívánja, hogy a jelenlegi heti két hustalan naphoz még egy harmadikat rendeljenek el. A Közéletmezesi Hivatalban még idegenkednek ettől a terről, mert a jelenlegi két hustalan napnak sincsen meg a kívánt eredménye. Ugyanis a hustalan napot megelőző nap vásárolják be a húst és így a rendelet csupán a vendéglőkbe járókat érinti. A Közéletmezesi Hivatalban most az eredeti terv, mely tudvalevőleg az volt, hogy a hustalan napok két egymásután követő napon legyenek, így a fogyasztó közönségnek ne legyen módjában harmadnapon hustalan napok két egymásután követő napon legyenek, így a fogyasztó közönségnek ne legyen módjában harmadnapon húst eltenni — mellett foglalnak

állást, és ha a harmadik hustalan napot behozzák, ugykettő mindenestre követni fogja egymást.

Halálozások. *Lintember* Ödön budapesti vendéglős f. évi szeptember hó 7-én 60 éves korában meghalt. Temetése szeptember hó 10-én d. u. 4 órakor ment végbe a kerpesi-uti temető halotasházából. — *Neusiedler* Géza budapesti vendéglős, a „Budapesti szállodások, vendéglősök és kocsmárosok ipartársulata” választmányi tagja f. évi október hó 1-én rövid szenvedés után 58 éves korában elhunyt. Halálát feleségén és gyermekein kívül a Szekely, Horváth, Tökés és Zádray családok gyászolják. Temetése október 3-án d. u. 4 órakor ment végbe nagy részvét mellett, a kerpesi-uti temető halotas házából. — *Waczowszky* Sándor budapesti vendéglős és kávé, a „Tiszti Caszinó” bérloje f. évi október hó 4-én 34 éves korában rövid szenvedés után elhunyt. Halálát felesége és gyermekei, s kiterjedt rokonsága gyászolják. Temetése f. hó 6-án d. u. 4 órakor ment végbe a kerpesi-uti temető halotasházából. — *Klecker* Alajos volt budapesti vendéglős f. évi október hó 10-én 50 éves korában Mátyásföldön rövid szenvedés után elhunyt. Temetése f. hó 12-én délután 3 órakor ment végbe a kerpesi-uti temető halotasházából nagy részvét mellett. — *Tihanyi* József budapesti kávé, a Balaton kávéház megalapítója és tulajdonosa f. évi október hó 13-án hatvanegy éves korában elhunyt. A megboldoguit evitézedeken át köz-

Benkő és Pollák

Budapest, VII., Sip-utca 7. sz.

Telefon: József 38-61. Interurban: 11/11

Szálloda-, vendéglő-, kávéház és az összes szakmabeli üzletek adás-vételét közvetítő irodája.
Hitelek-kölcsönök nyújtása.

Rumaromás Teakivonat

Eredeti leveles teából préselve miéért is teljesen pótolja a leveles teát.

Literes üvegek adjusztálva. Egy nem egész kávéskanálnyi el elegendő egy csésze teához.

Üvegenként 450-500 tea állítható elő.

Legkisebb rendelés öt üveg.

Fenyő Rezső

fűszer-gyarmatáru nagykereskedés

Budapest, VI., Vörösmarty-utca 36.

TELEFON 107-30.